

Zf
4955

Z f
4955

FAVSTITATIS
OMNE GENVS
I V V E N I
GENERIS, INGENII MORVMQVE
NOBILITATE PRAECLARO,
IOHANNIBVRCK-
HARDO
WICHMANNSHAVSIO,

Wittenbergensi,
EX GYMNASIO FRIEDERICIANO ILLVSTRI.
QVOD ALTENBVRGI FLORET,
d. VIII. Cal. Apr. A. O. R. M. DCC. XXVIII.

IN
ACADEMIAM PATRIAM DIGRESSVRO,
DISSERTATIVNCULA BREVI
de DOCTORE, quem vocant, JO. FAVSTO,
CIRCVLII WITTENBERGENSIS
OLIM HABITATORE,
PRAEMISSA,

pio ac benevolò precatur animo
M. CHRISTIANVS HENR. WEISSIVS.
Gymn. Friederic. Illustr. Director.

ALTENBURGL
Litteris JOHANNIS LYDOVICI RICHTERI, Typogr. Aul.

EX nostro amplexu jam & sinu, WICHMANNSHAUSI nobis Dilectissime nostrique Amantissime, abitum TIBI paranti faustissima quaevis & prosperrima ominaturus in Doctoris, quem vulgo vocant, Johannis Fausti, praestigiatoris famosissimi, forte incido recordationem, in cujus historiam pauculis nunc versiculis inquirere animus est. Invitat ad hanc tractationem & auspiciati nominis significatio, & ipsius hominis in Wittenbergensi, quam TV patriam agnoscis, provincia domicilium. Stupeat forte hic aliquis & miretur, quod infau-
stissimi ego Fausti nomen laeti quid habere affirmem, superstitiosis multorum auribus moestum profus & execrabile: indignari etiam posset ex urbe Wittenbergensi unus & alter, quod profligatissimae istum malitiae nebulonem, hominem, in quo humani nihil fuerit, necromantiae, incantationum, artiumque Colchicarum & Thesalicarum magistrum, Furiarum quartam, & horrendam Orci victimam jure quasi postliminii in regionem illam rursus introducere audeam de virorum doctissimorum sententia jam pridem exinde exturbatum. Illis quid respondeam in promptu est. Fac, pone, finge fuisse Faustum istum homuncionem perditum & nefarium; mores tamen ipsius communem vocabuli notionem contagione quadem polluere nequeunt: num vero injuria in Wittenbergensi agro ante duo haec circiter secula habitasse perhibeatur, infra videbimus. Nemo fere est in nostra Saxonia, non dicam eruditorum; sed de vulgi etiam faece, qui ineptissimum illum de Johannis Fausti vita & morte horribili a Georgio primum Rudolpho Widemannio publicatum; mox Joh. Nic. Pfitzneri Medic. Doct. annotationibus Norimbergae auctum, & anno hujus seculi undecimo in octonis rursus editum, & in compendium tandem ab aliquo (a) redactum Lipsiae & Francofurti proximo anno rursus impressum ignoret libellum. Provocatur in illa scriptione passim ad Fausti curriculum manu ipsius exaratum, quod famulus ejus, Christophorus Wagnerus, cum quibusdam, quibus is in vita familiariter usus esset, communicaverit in bibliotheca quadam repertum. Sagaciori statim judici fraudis inde suspicio nascitur, quod bibliotheca, unde hic codex fuerit, non indicatur. Libellus est ineptiarum & nugarum quisquillis plenissimus, de quo utrum bili movendae; an risui aptior sit, dubitari posset, quorum tamen neutrum meretur. Istam narratiuncularum prodigiosam farraginem in Anglia primum consarcinatarum prodidisse Humphredus Pridaeus persuadere tentat. (b) Colluvies ibi visitur rerum de Alberto M. Trithemio, Cornelio Agrippa Netteshemio, aliisque a Gabriele Nauadaeo (c) defensis; item de Zytone, petulantissimo praestigiatorum inter Bohemos artifice, traditarum inquinatissima. *Disquisitionem de Fausto Praestigiatore*
Witten-

Wittenbergae Joh. Georg. Neumannus, magnum postea ecclesiae purioris lumen, anno superioris seculi octogesimo tertio habuit, in qua vixisse hunc olim Lutheri temporibus Faustum demonstravit. Quotquot de ipso accuratius judicare voluerunt, ad negandum, hujus nominis unquam in Saxonia fuisse hominem, sunt propensissimi, nisi Joh. Manlius in locorum Communium collectaneis, (e) Faustum hunc de Kundling, quod parvum in ducatu Würtenbergenſi sit oppidum, notum sibi fuisse testentur. Referunt scenae istius magicæ ortum plurimi, imprimis Joh. Conr. Dürrius, Altdorffensis Academiae Professor, in epistola, quam inter Amoenitates literarias Ulmae foras dedit Schelhornius, (f) ad Joh. Faustum inter primos artis typographicæ repertores memorabilem. Prodigiosas de ipso fabulas ex imaginibus absurdis sub initium & finem librorum istis temporibus addi solitis prognatas esse putat. Talia tamen imaginum terriculamenta in libris a Joh. Fausto illo aere exscriptis inveniri tabularum rei literariæ publicarum Lipsiensium autor peritiæ in rebus ejusmodi incomparabilis negat. (g) Ad Faustum Socinum, infelicissimæ hæresis auctorem, referunt aliqui; quanquam frustra. Ad verum propius accessit nemo, quam Vir Summe Reverendus, Friedericus Bierlingius in Commentatione de Pyrrhonismo Historico: (h) *fuisse*, inquit, *circulatorem & præstigiatorum, qui nugis suis ludibria fecerit plebi, atque per varias urbes & terras circumcurſavit, Conr. Gesnero & Joh. Wierro non male in scholasticorum vagantium numerum relatum.* Et sic est: fuit revera Johannes Faustus Kundlingæ in Svevis natus plurimum olim academiæ, & inter illas Lipsiensis quoque & Wittenbergenſis civis, nequitiarum architectus audacissimus, veterator vetulus & consummatissimus, jactator rerum mirabilium omnemque excedentium fidem inverecundus, agilitate præstigiatoribus, agyrtis, circulatoribus, pyrophagis, histrionibus & id genus aliis deceptionum professoribus consveta oculis hominum illudere solitus, domus in præfectura Mühlbergenſi Aufsigæ dubito, an Schirmenitii possessor, Caroli V. imperatoris post cladem Joh. Friederici, Principis Saxoniae Electoris, ad Mühlbergam, & Ferdinandi I. regis per triduum hospes, ex cujus propinquitate Laurentius Faustus, Schirmenitienſis concionator, Stenmatographiam stirpis Saxonicae, & urbis Misnæ annales literato dedit orbi (i) Erat illo temporum tractu in more positum nomina Germanica Latinis mutare, unde ipsum prius Wohlſarth; vel simili nomine dictum esse credibile est. Cum in dolio vini ex cella vinaria ab Auerbachio dicta Lipsiæ abequitaret, quod anno seculi sexti decimi quinto super vicesimum accidisse, pictura primo introeuntibus in cellam istam conspectu opposito in fornice sese offerens ostendit, Lipsiæ studiis literarum operam

Fr 214953

operam adhuc dedisse veri habet similitudinem. Wittenberga non adeo procul cum habitaret, Wittenbergenſis in Saxonibus, & Württembergens inter Svevos regio facile potuit in hiftoria illius confundi. Specimen vaniſſimae jactationis ſingulare de ipſo id eſt, cum Melanchthoni minaretur ſe effecturum, ut omnes ollae, ubi cum convictoribus prandere vellet, ſurſum evolarent per caminum: quod ipſe tamen cum contentu a Philippo auditus praeflare non potuit. (k) Latius haec deducere ſchedae huius anguſtum non ſinit intervallum; nec tanti res eſt, ut elaborare magnopere in illa fas eſſe videatur. In inanibus Johanni Fausto ſuum quondam conſumtum eſt ſtudium, qui, dum aliis imponere ſtudit, ſeipſum ſeſellit ex occupationibus ineptiſſimis voluptatem quaerens & fructum. O! quanto is, quaeſo, felicior eſt & fauſtior, qui in virtute & animi cultura omnem proſperitatem ſitam eſſe intelligit. TIBI, mi WICHMANNSHAVSI, quod veraciter & ex animo dico, TVA, quam per triennium fere nobis probaſti, pietas, probitas, ſedulitas, candor, morumque elegantia vitam promittit proſeram, ſucceſſus rerum optatos, & jucundiſſimum honoris ac laudis fructum. Superaſti aetatis meſuram ſcientiae modo, clariſſis auctoribus plerisque intra tam breve tempus pellectis, ſtyloque ad nitorem non vulgarem exulto. Amavi TE ſemper, quamdiu noſſe licuit, TIBIque conſulere recte, ut literarum praemonſtrator, & in vita hortator ac monitor, ſerio ſtudi. Abis nunc a nobis; ſed memoria TVI, amor & ſtudium intra nos permanebit conſtanter. I. inſta, urge, & recta ad ſummum doctrinae, in quo PATER, dum vivebat, *Excellentiſſimus*; & in quo *Menckenii*, a quibus maternum ducis genus, cminuerunt, hodieque eminent, ſtaſtigium graſſare via. Implebis, ſatis ſcio, implebis ſpem & vota noſtra; nec caſtam illam & veram, qualis in TE eſt, pietatem divina deſtituet clementia. Noſtri memoriam ſerva; qualem me eſſe expertus es, talem pronuncia: quod praefens feciſti praefenti, abſentem quoque ama & B. V! Scribebam Altenburgi, d. XIII. Cal. April. A. R. S. M. DCC. XXVIII.

- (a) Sub nomine aenigmatico eines Chriſtlich Meynenden.
- (b) Hiſt. V. & N. Teſt. P. I. L. IV. p. 221. in notis.
- (c) Gabrieliſ Naudaei Apologia magnorum virorum criminis magiae falſo accuſatorum Hagae Com. prodiit M. DC. LXXIX. in 8.
- (d) De Zygone v. Boregkii Annal. Bohem. P. I. f. 341.
- (e) Manlius p. 38.
- (f) v. Schelhorn. Amoenit. Liter. T. V. p. 50. recenſentur in AG. Erud. Lipſ. Ao. M. DCC. XXVI. meſe Sept. p. 398.
- (g) v. Novell. Erud. Lipſ. M. DCC. XXVI. N. LVI. p. 549.
- (h) Bierlingius de Pyrrhonismo Hiſtorico p. 158.
- (i) v. Laurent. Fauſti Stemmatogr. Sax. p. 192. Ipſum adſcripiſſem locum, ſi libri copia fuiſſet.
- (k) v. Bierlingii loc. citat. p. 173. in notis.

MC

Pon Zf 4955, Tü

ULB Halle 3
004 870 492

Zf
4955

FAVSTITATIS
 OMNE GENVS
I V V E N I
 GENERIS, INGENII MORVMQVE
 NOBILITATE PRAECLARO,
IOHANNIBVRCK-
HARDO
WICHMANNSHAVSIO,
 Wittenbergensi,

EX GYMNASIO FRIEDERICIANO ILLVSTRI
 QVOD ALTENBVRGI FLORET,
 d. VIII. Cal. Apr. A. O. R. M. DCC. XXVIII.

IN
 ACADEMIAM PATRIAM DIGRESSVRO,
 DISSERTATIVNCULA BREVI
 de DOCTORE, quem vocant, JO. FAVSTO,
 CIRCVLI WITTENBERGENSIS
 OLIM HABITATORE,
 PRAEMISSA,
pio ac bene-volo precatur animo
M. CHRISTIANVS HENR. WEISSIVS.
 Gymn. Frederic. Illustr. Director.

ALTENBVRGI
 Litteris JOHANNIS LYDOVICI RICHTERI, Typogr. Aul.

